

Budapestre vonatkozó újságcikkek		Oszályozás	
Szerző: <i>V. Gy.</i>	Tárgy: <i>725.091</i>	Helyszám:	
Budapest problémája: a Belváros — „Elterelő utakat” terveznek a külvárosokba		Hely: <i>1960</i>	
»Kinőtték régi ruháikat« a nagyvárosok		Hely: <i>1960</i>	
<i>Székelyi László</i>	<i>1960. febr. 15.</i>	(Idő)	(Köt. v. füz.) (Oldal)
(Hely)			

Közp. nyomt. XX. sz. 23. sz.

Budapest nyomda, Garibóczy-u. 2. — 14806/61

A nagyvárosok gyors ütemű fejlődése: a túlszűfolttság és a mindinkább növekvő közlekedés az egész világon előtérbe állította a tudományos alapokra helyezett várostervezés és városrendezés fontosságát. A jó várostervezőnek össze kell egyeztetnie a korszerű lakáshigiénia, a gazdaságosság és az esztétika követelményeit. S ez alapos felkészültséget, nagy szakértelmet igénylő feladat. A szovjet, csehszlovák, német, lengyel és magyar akadémiai városépítési szakemberei legutóbb Varsóban jöttek össze és tárgyalták meg problémáikat. A kongresszus egyik magyar résztvevőjével az egyszerű városrendezési kérdésekről beszélgettünk.

A lakás- és közlekedési viszonyok a világ nagyvárosaiban általában nem megfelelőek.

A gyorsan fejlődő, duzzadó metropolisok „kinőtték a régi ruhát”. Számos fővárosban — a zsúfolt közúti forgalom miatt — szinte cammognak az autóbuszok és a gépkocsik.

Egyes országok látványos megoldást választottak. Braziliában például Rio de Janeiro mellett egy új „igazgatási várost” építenek, amelyben az állami hivatalokat és intézményeket helyezik el. Így épült fel az indiai Új-Delhi és az ausztrál Canberra is. Ez az út szocialista államok számára nyilvánvalóan nem követhető.

A mi társadalmunkban elképzelhetetlen egy „hivatalnok város” — ipar és munkásosztály nélkül.

— Budapesten elsősorban a Belváros korszerűsítése lesz a legfőbb probléma. A Belvárosnak még a középkorban épült keskeny, girbe-gurba utcáit, továbbá a telkek kiuzsorázásával még a kapitalizmus idején emelt egészségtelen, „gangos” lakóépületeit feltétlenül át kell alakítani. Ez persze távlati feladat, mert — a ma még létező lakásproblémák miatt — az összes, többé-kevésbé használható épületet fent kell tartani. Nehézi a dolgot még az is, hogy

a belvárosi házak egy része műemlék.

A varsói konferencián sok szó esett az útkereszteződések forgalmának problémáiról is. Az úgynevezett kétszintes útkeresztvezések, amelyeknél a gyalogosok a föld alatt közlekednek, nagyon költségesek és nagy helyet igényelnek. Ezért nálunk, a főváros belterületein nem megvalósíthatók. Így inkább a külvárosokban nagy „elterelő-utakat” építünk majd.

Igen fontos kérdés a megfelelő városkép kialakítása is. Az új építkezéseknél — mint a konferencián a magyar szakemberek is elmondották — a legmesszebbmenően figyelembe kell venni az adott környezetet is. A tervezőknek arra kell törekedniük, hogy az új házak ne legyenek kirívóak a klasszikus vagy barokk stílusú épületek között. Így nem fordulnak elő majd olyan hibák, mint

a Bem rakparti pontház elhamarkodott felépítése, amely mellé eredetileg két

hasonló épületet terveztek de ez az elgondolás, hely hiányában nem volt kivitelezhető. A pontház így ma is magányosan áll és a városrész képét elcsúfítja.

A legfontosabb feladat te-

hát a várostervezés és az építészeti gyakorlat megfelelő összehangolása. A városrendezésnek ez a legfontosabb, ma már nélkülözhetetlen feltétele — hangzott a felvilágosítás.

V. Gy.